

Ἡ προσφυγιά

Ἦρθαν στην πόλη πρόσφυγες
Βρεγμένοι, μουσκεμένοι
με δυο μωρά στην αγκαλιά
κοιτώντας σαν χαμένοι.

Ἡ βάρκα είπαν βούλιαξε
πόσα κορμιά χαθήκαν,
όνειρα που ξεχάστηκαν
πόσα παιδιά πνιγήκαν ;

Ζητάνε μόνο μια αγκαλιά,
λίγη αγάπη, χάρδια
βοηθάτε συμπολίτες μου,
είναι η καρδιά τους άδεια.

Με μια βαλίτσα όνειρα
έφυγαν τρομαγμένοι ,
τους ξέβρασε η θάλασσα ,
νιώθουνε πια χαμένοι .

Φίλοι μου, μη φοβάστε πια
όλοι είμαστε κοντά σας
λιμάνι για να αράξετε
τα δύσμοιρα κορμιά σας .

Είμαστε όλοι άνθρωποι
θέλουμε ένα σπίτι
μη ζήσουν τόσο άλλοι πια
ό,τι έζησε η Αλίκη.

Ανέστης Παναγιωτίδης